

שֵׁם יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ: ד רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ: א על הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: ה מִי בִיהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיחַ לְשִׁבְתָּ: ו הַמְּשַׁפִּילִי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבְאָרְצָן: ז מְקוֹמֵי מַעְפָּר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עִם גְּדִיבִים עִם גְּדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַפְּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

זוהר תהלים

צדיקים בעולם, הרי הוא מסתלק מהם ולא מתגלה להם. המשפילי לראות - בשעה שהצדיקים הם נמצאים בעולם, הקדוש ברוך הוא יורד בדרגותיו כנגד התחתונים להשגיח על העולם, להיטיב להם. שהרי כשאין נמצאים הצדיקים בעולם, הוא מסתלק ומסתיר מהם פנים ולא משגיח עליהם, משום שהצדיקים הם היסוד והקיום של העולם, שכתוב (משלי י) וצדיק יסוד עולם. ועל כן הקדוש ברוך הוא לא גלה את שמו הקדוש, רק לישראל לבדם, שהם חלק גורלו ונחלתו, ואת העולם חלק הקדוש ברוך הוא לממנים מגנים, והנה נתבאר, שכתוב (דברים לב) בהנחל עליון גוים וגו', וכתוב כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו.

עכשו שכינה בין שני צדיקים צדיק למעלה - יוסף הצדיק למטה - בנימין זהו בעל הגבירה וזה המארח

מושיבי עקרת הבית וגו' (קיג, ט) : זוהר ח"א פ' בראשית (דף טו.) בא ראיה, כתוב

ביהודה (בראשית לו) לכו ונמכרנו לישמעאלים. ובגלל שהוא חטא אל אותו היסוד והפרידו מאותה ארץ עליונה ונתן עצה למכר אותו, משום כך באותו חלק שלו לא היה לו יסוד. וכך שנינו, מה היה חלקו של יהודה? הר הבית ולשכות

שלמטה לא כתוב יהי, משום שסוד זה שהוא (המשכה) מסוד עליון, נסתר כל הנסתרים, לא מתקים אלא בדברים עליונים שלמעלה, ולא נאמר באותם דברים תחתונים שלמטה. ובזה מתברר השם הקדוש בכל, ועל זה כתוב יהי שם ה' מברך וגו', ממזרח שמש עד מבואו. זה מקום עליון שמאירה ממנו השמש ומאיר לכל, וזהו מקום של הראש העליון הנסתר. ועד מבואו - זהו מקום הקשר שנקשרת בו האמונה פראוי, ומשם יוצאות ברכות לכל, והעולם מכאן נזון, כמו שנתבאר, ומשום כך עומד מקום זה להזון מלמעלה ולהתברך משם, והכל עומד בהתעוררות התחתונה שמעוררים אותם עבדי ה' כשמברכים את השם הקדוש, כפי שאמרנו. ומשום כך שהיא בהתגלות, כתוב הללו עבדי ה' הללו את שם ה'.

בשעה שאין נמצאים צדיקים בעולם הרי הקב"ה מסתלק מהם ולא מתגלה להם

מי כה' אלהינו וגו' (קיג, ט) : זוהר ח"א פ' מקץ (דף טז.) פתח ואמר, (תהלים קיג) מי כה' אלהינו

המגביהי לשבת וגו'. מי כה' אלהינו המגביהי לשבת - שהתעלה מעל פסא כבודו, [על כסא כבודו למעלה] ולא התגלה למטה. בשעה שאין נמצאים